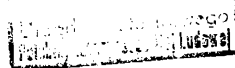

URZĄD PATENTOWY

F 169 3/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22955.

N. V. Meta-Gelria
(Arnhem, Niderlandy).

Kl. 47 d, 9.

47d, 3/10

Łącznik do pasów.

Zgłoszono 26 września 1934 r.

Udzielono 11 marca 1936 r.

Wynalazek dotyczy łącznika do pasów, który składa się z większej liczby haków drucianych, umieszczonych w pewnych odstępach od siebie i połączonych ze sobą zapomocą prętów poprzecznych, przy czem haki te po wbiciu w obydwie końce pasa, łączone ze sobą, obejmują swemi zachodzącymi za siebie pętlcami pręt przegubowy.

Celem wynalazku jest przymocowanie haków drucianych w sposób niezawodny i szybki do prętów poprzecznych bez lutowania lub spawania. Nowy sposób zamocowania posiada jeszcze inną zaletę, gdyż znacznie powiększa czas użytkowania łącznika końców pasa oraz zapobiega biciu miejsca połączenia, zabezpieczając koło pasowe od uszkodzeń.

Cel ten został osiągnięty według wynalazku

dzięki temu, że haki druciane są w ten sposób umieszczone we wgłębieniach, w przybliżeniu kolistych, iż części obwodów haków wystają ponad, dość ostre krawędzie prętów poprzecznych. Zamocowanie haków na pręcie poprzecznym uskutecznia się w ten sposób, że wygina się łukowo część pręta poprzecznego i po włożeniu haków prostuje się tę część, przyczem wgłębienia na haki druciane, znajdując się na zewnętrznej krawędzi pręta poprzecznego, obejmują silnie haki. Haki mogą posiadać również przekrój nieokrągły, wchodząc we wgłębienia (o łuku równym trzem czwartym obwodu koła) wyprostowanego pręta poprzecznego tak, iż po obróceniu ich o 90° około ich osi podłużnej są umocowane we wgłębieniach.

Poza tem boczne powierzchnie prętów

poprzecznych są równoległe względem siebie zaopatrzone w poprzeczne wycięcia, w celu odłamywania ręcznego żądanej każdorazowo długości łącznika bez zastosowania narzędzia.

Na rysunku są przedstawione przykłady wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 uwidocznia perspektywiczny widok łącznika do pasów, fig. 2 — jego przekrój, fig. 3 — jeden przykład umocowania haków drucianych w prętach poprzecznych, wreszcie fig. 4 — 7 uwidoczniają drugi przykład umocowania haków w prętach w częściowym widoku z góry (fig. 4 i 5), i przekroju poprzecznym według linii *B—B* na fig. 4 względnie *C—C* na fig. 5.

Ze względu na uproszczenie na fig. 1 przedstawiono tylko połowę łącznika do pasa. Każda połówka łącznika składa się z pewnej liczby haków wygiętych w kształcie litery V, w których ramiona 2, 3 o nierównych długościach posiadają ostrza 1 zgięte do wnętrza w celu wciskania ich w koniec pasa 4. Do połączenia poszczególnych haków 2, 3 służą pręty poprzeczne 5, 6, znajdujące się na wewnętrznej stronie ramion drucianych 2, 3 w pobliżu wierzchołków haków 7. Ze względu na osadzanie ramion 2, 3 pręty poprzeczne 5, 6 są zaopatrzone na krawędzi podłużnej w wycięcia. Sposób zamocowania ramion drucianych w tych wycięciach będzie opisany dalej bardziej dokładnie.

Pręty poprzeczne 5, 6, chwytające każde ramię, posiadają przekrój prostokątny oraz są, jak to jest widoczne z fig. 2, umieszczone tak, aby ich powierzchnie boczne przebiegały równoległe względem siebie. W tym celu obydwie pręty poprzeczne 5, 6 leżą jeden nad drugim. Jak to uwidoczniło liniami kropkowanymi na fig. 2, jeden z prętów 8 może być jednak przedstawiony równoległe względem pręta poprzecznego 6. Równoległy układ prętów poprzecznych może być osiągnięty np. w ten sposób, że ramiona druciane 2 względnie 3 będą zgię-

te w miejscach 9 względnie 10, leżących nawprost siebie tak, iż części drutu 11, 12, zaczynające się bezpośrednio za wierzchołkiem 7, przebiegają prawie równoległe i prostopadle do prętów poprzecznych 5, 6.

Pręty poprzeczne 5 względnie 6, mieszczące się w zagięciach haków, tworzą oparcie krawędzi 13 końca pasa 4, który należy zamocować. Dzięki temu zapobiega się wnikanii końca pasa w pętlice, utworzone z wygięć 7 i boków 11, 12, przyczem pętlice te służą do umieszczenia w nich nieprzedstawionych prętów przegubowych.

Między wydrążeniami na ramiona druciane 2, 3 pręty poprzeczne są zaopatrzone w nacięcia względnie rowki 15. W połączeniu z równoległym układem prętów poprzecznych 5 i 6 nacięcia 15 posiadają tę zaletę, że łącznik pasowy może być dostosowany do żądanej długości przez zwykłe odłamanie, przyczem zbyteczne jest użycie osobnych narzędzi, jak nożyc, kleszczy i t. d.

Zamocowywanie poszczególnych ramion drucianych w prętach poprzecznych najlepiej jest skutecznić według jednego z dwóch sposobów następujących. Według fig. 3 pręty poprzeczne 5 względnie 6, zaopatrzone uprzednio w wycięcia 16, zgina się w łuk, przyczem wycięcia 16 do ujmowania ramion drucianych znajdują się na krawędzi zewnętrznej. Ramiona druciane 2 względnie 3 układa się następnie w wycięciach 16 pręta wygiętego. Zamocowanie ramion 2, 3 jest skuteczniane przez wyprostowanie pręta poprzecznego (kierunek strzałki *y*), przyczem zbliża się krawędzie wycięcia, zakleszczając ramiona druciane 2, 3. Każde wycięcie 16 posiada taką głębokość, że obwód odnośnego ramienia jest otoczony na długości trzech czwartych lub więcej. To ma tę zaletę, że tylko zewnętrzne okrągłe krawędzie dochodzą do zetknięcia się z powierzchnią pasa.

Przy zamocowaniu, uwidocznionem na fig. 4 — 7, pręty poprzeczne 5, 6 mają rów-

niez swój kształt prostokątny. Wycięcia 18, znajdujące się na zewnętrznych krawędziach, są głębsze (porównaj fig. 6 i 7), np. obwód wycięcia 18 wynosi trzy czwarte koła, tak iż wycięcie rozszerza się ku wnętrzu, tworząc wąskie przejście do wprowadzenia ramienia drucianego.

Haki druciane 2, 3 posiadają przekrój nieokrągły, dopasowany po części do wycięcia 18, np. haki druciane są spłaszczone na powierzchni wewnętrznej 19. Jak to przedstawiono na fig. 4 i 6, haki są wkładane w wycięcia 18 tak, aby ostrza 1 haków były skierowane ku prętom poprzecznym 5 względnie 6. Tylko w tem położeniu jest możliwe ułożenie haków drucianych, ponieważ mniejsza średnica haka odpowiada otworowi.

Zabezpieczenie i silne zakleszczenie haków uskutecznia się w ten sposób, jak to uwidoczniło na fig. 6 i 7, że haki te przekręca się o 90° w kierunku strzałki około ich osi podłużnej. Przekrój haka drutowego wypełnia prawie całkowicie wycięcie 18, tak iż haki nie mogą wypaść. Jednocześnie przytem haki będą tak silnie zakleszczone, że również nie jest możliwe podłużne ich przesunięcie. Działanie zakleszczające można przytem zwiększyć w ten sposób, że haki nacina się na częściach, stykających się z wycięciami 18. Haki druciane są osadzone w prętach poprzecznych 5, 6 zapomocą ciśnienia na część w kształcie litery V (porównaj fig. 1), znajdujące się między prętami.

Przekrój haków drucianych 2, 3 i przynależnych do nich wycięć 18 można wykonać w inny sposób. Jest rzeczą ważną, aby wycięcia 18 były głębokie i haki druciane posiadały taki przekrój, aby bez przeszkody mogły być ułożone w wycięciach, jednak aby po przekręceniu około ich osi podłużnej były zabezpieczone przed wysunięciem. Zasadniczo haki 2, 3 mogą być nieokrągłe nie na całej swej długości; wy-

starczy, jeżeli haki 2, 3 będą nieokrągłe w miejscach, które są osadzone w wycięciach 18 prętów poprzecznych 5, 6.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łącznik do pasów, składający się z pewnej liczby nierównoramiennych haków drucianych, zaciśniętych w wycięciach prętów poprzecznych, które najlepiej jest umieścić wewnątrz pętlicy, znamieny tem, że haki druciane (2, 3) są spłaszczone w tych miejscach (19), które wchodzi w wycięcia (18) prętów poprzecznych, wobec czego po włożeniu ich w te wycięcia i po przekręceniu o 90° około ich osi podłużnej uzyskuje się mocne ich zakleszczenie we wskazanych wycięciach (fig. 4 — 7).

2. Łącznik do pasów według zastrz. 1, znamieny tem, że każde wycięcie (18) pręta poprzecznego tworzy trzy czwarte koła, przyczem hak druciany (2, 3) jest karbowany w miejscach, wchodzących w to wycięcie (18).

3. Łącznik do pasów według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że boki jego dwóch prętów poprzecznych (5, 6) są równoległe względem siebie oraz posiadają nacięcia poprzeczne (15) pomiędzy hakami, w celu odłamywania pożądanej długości łącznika bez zastosowania narzędzi.

4. Sposób łączenia haków i prętów poprzecznych, tworzących wspólnie łącznik do pasów według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że pręty poprzeczne (5, 6), zaopatrzone uprzednio we wgłębienia (16), wygina się łukowo, poczem w rozszerzone wgłębienie zakłada się haki, zakleszczane następnie mocno przez wyprostowanie prętów (fig. 3).

N. V. Meta - Gelria.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

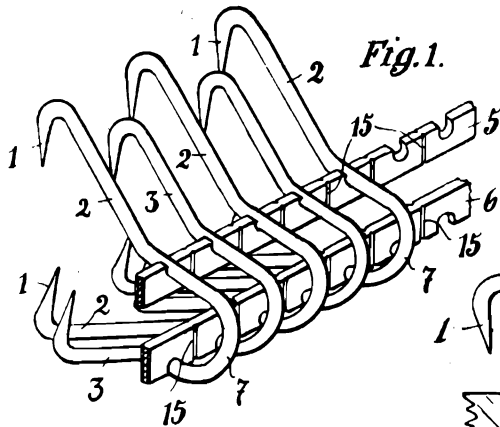

Fig. 1.

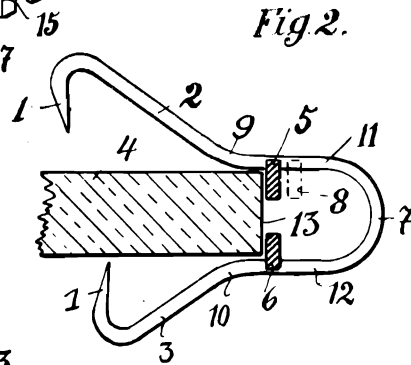

Fig. 2.

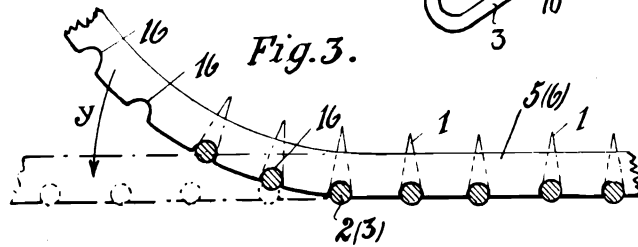

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

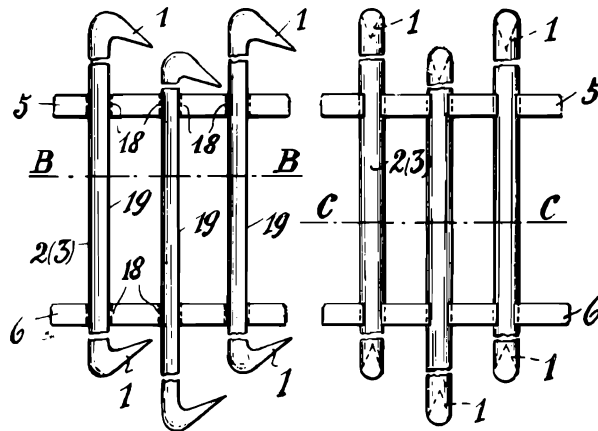

Fig. 6.

Fig. 7.

